

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus XIII. Argumentum. Judæus, Paganus, Infidelis, Hæreticus,
illegitimus, an possint acquirere Juspatronatus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](#)

dicti Iuris processionis. Est etiam foemina capax Iuris Alimentorum, nec non oneris defendendi Ecclesiam, quia licet non possit defendere illam per se ipsam in judicio, potest tamen eam defendere per Procuratorem, est etiam capax Iuris praesentandi, ut bene probat Lamberti. de Jurepatr. lib. 1. part. 1. quest. 17. art. 2. num. 30.

ARGUMENTUM.

Judeus, Paganus, Infidelis, Hæreticus, Illegitimus an possint acquirere Juspatronatus, & per quod delictum hoc admittatur.

SUMMARIUM.

- 1 Judeus, Paganus, Infidelis, Hæreticus sunt incapaces Jurispatronatus.
- 2 Schismaticus simplex, Apostata, Excommunicatus, Simoniacus, Infamis in eo statu sunt capaces Jurispatronatus, quoad proprietatem, non verò quoad exercitium.
- 3 Personæ fictæ sunt capaces Jurispatronatus.
- 4 Fundans Ecclesiam de Bonis eleemosinaliter acquisitis non acquirit Juspatronatus, sed Ecclesia erit libera.
- 5 Illegitimi, & Bastardi ex dispositione fundatoris possunt esse incapaces Jurispatronatus, sed de Jure communis sunt capaces.
- 6 Illegitimi succedere possunt in Juspatronatus per posterius, & in defectum legitimorum.
- 7 Patronus per se, vel per alios interficiens Rectorem Ecclesie, ammittit Juspatronatus, ipso facto, & ejus hæredes prohibentur clericari in titulum illius Ecclesie; sed limita, ut ibi:
- 8 Dic̄tio Prorsus juncta cum verbo futuri temporis inducit dispositionem pene ipso facto.
- 9 Filii, & descendentes Patroni occisoris ex gratia rehabilitari possunt ad Juspatronatus tam activum, quam passivum.
- 10 Episcopus an possit dispensare, & rehabilitare Filios, aut hæredes Patro-

- ni Occisoris ad Juspatronatus tam activum, quam passivum.
- 11 Patronus incidens in heresim, ammittit Juspatronatus hereditarium ipse, & ejus hæredes; secus si Juspatronatus esset gentilium, quia tunc transiret ad illos de genere vocatos, & num. 12. & 14.
 - 13 Patronus hæreticus revertens ad fidem non recuperat Juspatronatus.
 - 15 Patronus ammittit Juspatronatus, si occupet, aut convertat in usus proprios bona, aut fructus Ecclesie Patronalis, an autem hoc procedat, quoad ejus hæredes, & descendentes, vide num. 16.
 - 17 Juspatronatus ammittitur per Crimen Lae Majestatis, & per alium proditorum erga Patriam.

CASUS XIII.

I Udæus, Paganus, Infidelis, Hæreticus fundando, construendo, aut dotando Ecclesiam non acquirunt in ea Juspatronatus, quia Canones supradicti in cap. Pie Mentis, cap. Quicumque, & in isto cap. Filiis, concedunt pro qualibet ex dictis Causis Juspatronatus solum Christianis, Fidelibus, & Personis honestioribus, idest Catholicis, ut explicat Archidiacon. in hoc cap. Filiis. Ergo cūm tales non sint supradictæ Personæ sequitur, quod ipse in eo statu non sint capaces acquirendi Juspatronatus, & præfertim, quia hæreticus juxta Text. in cap. Cum secundum Leges de heret. in 6. non possidet de Iure ulla Bona, nec habet ullum dominium eorum, & consequenter si fundaret, dotaret, aut construeret Ecclesiam, nihil de suo daret. Idem dic de Fautoribus, Receptoribus, & Defensoribus Hæreticorum. Abb. in cap. Nobis de Jurepatr. num. 3. ibique Butr. & Anan. num. 3. Fagnan. num. 7. & seqq.

Simplex Schismaticus, Apostata, Excommunicatus (excepto illo, qui perseveravit per annum in Excommunicatione, juxta Text. in cap. Excommunicationis de Hæret.) Simoniacus, Infamis, fundantes, construentes, aut dotantes Ecclesiam, acquirunt Juspatronatus juxta supra

supradictos Textus concedentes illud omnibus Christianis, Fidelibus Catholicis, quales sunt supradictæ personæ, sed acquirunt illud, quoad proprietatem, non verò quoad exercitium; quia quamdiu perseverant in eo statu, non possunt illud exercere, ut apud Lambert. de Iurepatr. lib. I. par. I. quest. 7. art. 3. usque ad Ioh. Rocheb. de Carte eodem tratt. in verb. Competens, Vivian. eodem tratt. par. I. lib. 2. cap. 6.

Personæ fictæ, scilicet Universitas, 3 Communitas, Collegium, Capitulum fundantes, construentes, aut dotantes Ecclesiam, nomine Universitatis, Communilitatis &c. & de Bonis propriis acquirent Juspatronatus, quod erit penes Universitatem, aut Communilitatem &c. non verò penes singulos Communilitatis, secus verò si Universitas Communitas &c. fundant, construunt, aut dotant Ecclesiam de Bonis singulorum, uti singulorum; quia isti in hoc Casu, & non Communitas erunt Patroni; aut si fundant, construunt, aut dotant Ecclesiam de Bonis eleemosinaliter acquisitis, scilicet de Bonis, quæ illi de Universitate pro eleemosina dederunt Ecclesia; quia in hoc Casu nec Universitas, nec illi de Universitate erunt Patroni, sed Ecclesia erit libera. Ita Archidiaconus in cap. Si plures 16. quest. 7. Lambertin. de Iurepatr. lib. I. par. I. quest. 7. art. 15. Et ratio est, quia Textus supradicti concedunt Juspatronatus cuicunque ex aliqua ex dictis Causis indefinitè absque distinctione inter personas singulares, & personas fictas, ut sunt supradictæ.

Illegitimi, & Bastardi de Jure communi sunt capaces Jurispatronatus, quia per supradictum Textum in cap. Piemensis omnis Christianus est capax Jurispatronatus; Sed ex dispositione fundatoris possunt esse omnino incapaces; Si enim fundator velit Patronum pro tempore esse debere Clericum, & habere Jus eligandi, & conferandi, tunc Illegitimus, seu Bastardus, judicatur omnino incapax Jurispatronatus. Tum quia Bastardus regulariter est omnium Jurium Spiritualium incapax. Tum etiam quia Clericus esse non potest Bastardus absque dispensatione Rot. decif. 112. per tot. par. I. Recen.

6. Si vescò Fundator non expressè, nec tacitè excludat Illegitimos, tunc isti sunt capaces, & succedere possunt in Jurepatronatus; sed per posterius, & in defectum legitimorum, quia in vocatione filiorum, & descendantium non veniunt illegitimi, quando adiungunt legitimi, sed solum in defectum, quatenus legitimi non extent, etiam si illegitimi fuerint à Principe Laico legitimati, Vivian. de Iurepatr. lib. 14. par. 3. cap. 2. num. 57. Rot. decif. 126. per tot. par. I. Recent. Adden. ad Pamphil. decif. 236. num. 11. cum seqq. & resolvit Sacra Congregatio Concilii in Mutinensi. Beneficiorum 6. Iunii 1682. Sed de hoc Articulo latius dicam infra in Secunda Parte, Cas. I. & II.

Juspatronatus autem ex dictis Causis acquisitum à Patrono amittitur per crimen occisionis Rectoris, aut mutilationis alicujus membra; dum Patroni, si interficerint per se, vel per alios Rectorem, vel Clericum Ecclesiæ Patronatæ, privantur omnibus Juribus, quæ habent in ea, & eorum hæredes, & descendentes usque ad quartam generationem prohibentur Clericari in titulum illius Ecclesiæ, nisi Patronus illum necaret ad defensionem propriæ vitæ, ut est Textus expressus in cap. In Quibusdam de pén. ibique Abb. num. I. Barboſ. num. I. Butr. num. I. & 18. & quidem privantur dictis Juribus ipso facto absque necessitate sententiae Judicis: quia Textus dicit: Prorsus amittent: quæ 8. Dictio Prorsus juncta cum verbo futuri temporis inducit dispositionem pénæ ipso facto. Abb. ubi supra num. 7. Garz. de Benefic. par. II. cap. 10. num. 57.

Sed Filii, & descendentes Patroni occisoris ex gratia rehabilitari possunt ad Juspatronatus tam activum, quam passivum, ut fuit resolutum à Sacra Congregatione Concilii in Mariscana dispensationis 9. Iunii 1708. ubi fuit expositum per hæc præcisa verba, quod Familia de Berardis possidebat in Ecclesia receptitio Sanctæ Mariæ Novæ Terræ Gioiæ tria Juraptronatus Laicalia. Cum autem de anno 1669. Ioseph de Berardis homicidium commisisset in Personam Sulpicii Mastellii unius ex Sacerdotibus Capitulum constituentibus in antedicta Ecclesia receptitia, fuit exinde declaratus Excommunicatus

catus, subindeque pace obtenta à Consanguineis fuit absolutus, hac tamen conditione specialiter adjecta: *Quod nequaquam absolutio proficit, quo minus si ipse aliquod Feudum, seu Iuspatronatus ab Ecclesia, in qua dictus Sacerdos, postea intitulatus erat, obtinet, ipse ejusque hæredes perpetuo illis sint privati, & ne minus vindictæ, quam excessus memoriae prorogentur ipse, ejusque liberi propter hoc inabiles censeantur ad Beneficia Ecclesiastica in futurum obtainenda, nisi cum illis fuerit super hoc misericorditer dispensatum.*

Occasione verò Vacarionis per obitum Sacerdotis Dominici unius ex memoratis Cappellanis, humillimas fuderunt preces Sanctissimo Domino Nostro ad Sacram Congregationem remissas, Egidius, ejus, que Fratres minores Filii Nicolai Junioris nati ex Josepho occisore pro gratia dispensationis, seu rehabilitationis tum activè, tum passivè ad Juspatronatus non solum ipsorum favore, sed etiam suorum Successorum in infinitum: sicuti praesentatus de anno 1695. ad unam ex dictis Cappellaniis rehabilitatus fuit à san. memor. Innocentio XII. prævio voto hujus Sacræ Congregationis, præfatus Sacerdos Dominicus Filius ejusdem Josephi occisoris, & quidem oratores gratiam non desperant, nedum sub motivo Pacis, & coniunctionis hinc inde inter hæredes occisoris, & occisi jam diu sequutæ, verùm etiam eorum maximæ inopie, qui pro ascensu ad Sacros Ordines nullum Patrimonium possident præter Juspatronatus passivum ad dictas Cappellanias. Unde proposito dubio: *An, & quomodo petitis sit annuendum in Casu &c. Fuit responsum. Pro Gratia, quoad obtainendam Cappellaniam vacantem tantum*

¹⁰ An autem Episcopus possit dispensare, aut rehabilitare Filios, aut hæredes Patroni occisoris ad Juspatronatus tam activum quam passivum, aliqui affirmant ea ratione, quia ubicumque in Jure permittitur dispensatio, & non reservatur specificè Papæ, videtur Potestas dispensandi indulta Episcopo Abb. in dicto cap. in Quibusdam num. 5. ibique Barbos. numer. 4.

Hostiensis verò in eodem capite In quibusdam negat dicens tutum, & Ecclesiæ

expediens esse, ut solus Papa dispensem, ut saltem magis timeant talia agere cùm non viderit per alium, quam per Papam dispensari; quam sententiam puto veriorrem, & in praxi servatam, & videtur sequi *Gloss. in dicto cap. in Quibusdam*, verb. *Dispensatum*, ibi: *Honestum esset, quod nullus Episcopus sine licentia Papæ dispensaret cum talibus, ut alii saltem timerent, cum viderent illos usque ad ultimam generationem puniri, ibique Butr. num. 23.*

¹¹ Patronus incidens in hæresim, ammittit Juspatronatus hæreditarium ipse, & ejus hæredes, & Ecclesia acquirit libertatem, cùm Patronus propter crimen hæresis ammittat omnia Bona, & Jura, sicuti etiam propter crimen Symonie ad *Text. in cap. Cum secundum Leges de haret. in 6. Gloss. in Clementina Pastoralis in verb. Subiecta, cap. Quia Clerici de Iurepatr. Garz. de Benefic. par. 5. cap. 9. num. 31. Sanchez in præcepta Decalogi lib. 2. cap. 19. num. 16. & 17. Pax Iordan lucubrat. tom. 2. lib. 10. tit. 7. num. 424. Campanil. in divers. Iuris Canonici rubric. 11. cap. 13. num. 506. Vivian. de Iurepatr. lib. 15. cap. 2. numer. 6. del Bene de Offic. S. Inquisitionis par. 1. dubit. 113. num. 1. Farinacc. de Hæref. quæst. 90. num. 24. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæst. 14. num. 30.*

¹² Quidquid fecus effet, si Patronus hereticus possideret Juspatronatus titulo familiari, seu gentilitio, seu si Juspatronatus effet gentilitium, tunc enim ammittit quidem Patronus hereticus Juspatronatus, sed non proinde Ecclesia acquirit libertatem, quia Juspatronatus in hoc Casu transit ad illum, qui est de genere, si supersit, ob rationem, quod iste non habet Patronatum à Patrono, qui deliquerit, sed à genere, & Majoribus, & proinde hæresis illius Patroni non potest huic præjudicare juxta *Lotter. ubi supra num. 22. & 23.*

Etsi Patronus hereticus post longam, perseverantiam in hæresi revertatur ad fidem, nullatenus recuperat Juspatronatus, etiamsi fuisset restitutus auctoritate Papæ, ut dicunt *Imol. in cap. Quia diligentia de Election. Lambertin. de Iurepatr. lib. 3. quæst. 8. art. 2. sub num. 2. Pax Iordan. ubi supra lib. 10. tit. 7. num. 424.*

Nec

14 Nec potest descendens à Patrono hæretico sibi vindicare Juspatronatus, nisi probet formiter, & conciluenter illud ad se spectare titulo familiari, seu Gentilitio, maximè quando ordinarius, seu Promotor Fiscalis est in Causa, ut tradunt Lotter. de re Benef. lib. 12. quæst. 13. numer. 117. Gratian. discept. 820. num. 1. Tondut. quæst. Benefic. par. 2. cap. 4. §. 9. num. 9. Vivian. de Jurepatr. lib. 11. cap. 5. num. 16. Postb. de Manut. observat. 32. num. 27. Rot. decis. 235. num. 1. in fine par. 2. Recen.

Amittit etiam Patronus Juspatronatus, si occupet, aut convertat in usus proprios Bona, aut fructus Ecclesiæ Patronalis, quos ipse in limine foundationis sibi non reservavit, aut impedit, ne Rector liberè percipiat fructus Bonorum ejusdem Ecclesiæ, immo incidit in Excommunicationem, & non potest recuperare Juspatronatus, nec absolvit, nisi restituat, & reintegret Ecclesiæ de omnibus per ipsum ablatis, & occupatis, ut expresse disponit Concilium Tridentinum cap. 11. sess. 22. de Reformat. ibi: *Quod si eisdem Ecclesiæ Patronus fuerit, etiam Jurepatronatus ultra prædictas pœnas eo ipso privatius existat: ibique Barbos. num. 7.*

15 An autem etiam hæredes, & descendentes Patrōni propter hujusmodi delictum ab eo commissum amittere, & privari debeant Jurepatronatus? Respondendum est cum distinctione superius etiam insinuata num. 12. Aut enim Juspatronatus est gentilitium, & familiare, & tunc

descendentes à Patrono propter kujus delictum privari non possunt Jurepatronatus, quia Causam non habent ab eo, sed à Gente, & Majoribus; unde delictum commissum à dicto Patrono eis præjudicare non potest, sed defuncto delinquentे Juspatronatus redit ad vocatos; & si nullus extaret, Ecclesia remaneret libera, Arch. in Canón. Considerandum num. 1. 16. quæst. 7. Igneus in repetit. L. Necessarios §. Non alias in prima par. num. 438. vers. Vel melius, & num. 482. vers. Similiter Juspatronatus ff. ad Senat. consult. Syllan. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæst. 14. numer. 23. & 33. Rota decis. 232. numer. 8. coram Coccin.

Aut est hæreditatum, & subdistinguendum est; Aut heredes Patrōni non reintegrant Ecclesiæ de Bonis, & fructibus à proprio auctore ablatis, & occupatis; & tunc privantur Jurepatronatus, sicuti privatus remanet idem Patronus, à quo Causam habuerunt, donec non restituant ablata Ecclesiæ; aut reintegrant eamdem Ecclesiæ; Et tunc crederem eos reintegrari etiam debere de Jurepatronatus, sicuti in hoc Casu reintegretur idem Patronus, juxta supradictam dispositionem Concilii:

16 Amittitur etiam Juspatronatus per crimen Læsæ Majestatis, per actum proditorum erga Patriam, & per quodcumque aliud crimen; ratione cuius quis privatur omnibus bonis, juxta Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quæst. 8. art. 4. 5. & 6.

